یادداشت

مهران ابراهیمیان

طوفان نقدینگی و دغدغه حباب‌ها و موج‌سواران در دولت! (قسمت پایانی)

قیمت‌ها در تلاطم است. برخی مسئولان آنها را حباب می‌بینند. در قسمت اول گفتیم که این افزایش قیمت‌ها به مردم فشار آورده و تبدیل به پاشنه آشیل دولتمردان شده است و در دریای آرام شکل نمی‌گیرد، ولی عامل اصلی تخریب قابل لمس، برهم‌خوردن حجم عظیمی از آب است که حباب‌ساز شده است. این دریای عظیم نقدینگی حاصل تصمیمات دولتی است، آن هم به بهانه کنترل تورم که در بانک‌ها تلنبار شده و اکنون هر از چند گاهی تکانی می‌دهد و حباب‌های قیمتی را به بهانه خروج از برجام یا سوءاستفاده از شرایط روانی جامعه یا براساس تصمیمات عقلایی و هجوم مردم به سوی بازارها برای حفظ دارایی‌هایشان شکل می‌گیرد. اما اگر این فرضیات را درست بدانیم، این سکه روی دیگری هم دارد که معمولاً مدیران و برنامه‌ریزان به دلیل سختی کار و وجود منافع گروهی و نگاه شبه‌کارشناسی دنبال‌کننده منافع بخش‌هایی از اقتصاد، ترجیح می‌دهند کمتر به آن پرداخته شود.

به عبارت دیگر درست است که نقدینگی اکنون با هر تلاطمی بازارها را بر هم می‌زند، اما همین دریای نقدینگی می‌تواند نقطه قوت اقتصاد ایران نیز باشد. اگر! دولت و برنامه‌ریزان بخواهند این نقدینگی را مهار کنند! به مثال خود بازگردیم. وقتی به دریایی مواج نگاه می‌کنید، معمولاً می‌توان نشست و با نوعی حسرت آغشته با ترس و مرور خاطرات گذشته دائم حباب‌ها را بشماریم و از ترس کف روی آب نگاهمان را بدزدیم و با سخن گفتن اوقات خود را تلف کنیم و در عین حال با سکوتی معنادار موج سواری عده‌ای را نظاره‌گر باشیم.

در عین حال می‌توان جور دیگری نیز به این موضوع نگاه کرد و به فکر استفاده از این موج‌های بزرگ و حجم آب بود.

امروزه در نقاط مختلف دنیا و با تکنولوژی‌های متنوع از دریای مواج انرژی استحصال می‌کنند و از آن بهره می‌برند بی آنکه مراقب موج‌سواران باشند و در هنگام مراقبت از آن افراد خاص! مکرر به فکر حباب باشند.

حقیقت اقتصاد ما با حدود ۱۶۰۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی وضعیتی مشابه همین مثال را دارد. ما می‌توانیم دائم بگوییم مردم وارد دریای متلاطم بازارها نشوند، دلار نخرند تا روز به روز رانت‌های کسانی که در کار واردات و یا صادرات انرژی مفت هستند، به ثروت‌های باد آورده بدل شود یا اینکه به فکر هدایت این انرژی عظیم نقدینگی باشیم و به جای فراری دادن سرمایه‌ها آن را به سوی تولید هدایت کرد.

اگر قرار باشد مدیران پتروشیمی‌ها سرمایه‌های خود را به خارج از کشور ببرند و آنها را وارد کشور نکنند و واردکنندگان و دلالان دائم با تصمیمات دولتی سود ببرند، چرا این رانت‌ها نباید به تولید تخصیص یابد و به گونه‌ای برنامه‌ریزی نشود که سرمایه‌ها به بخش تولید نروند؟ اگر دولت جرئت و جسارت طراحی برنامه هدایت حجم نقدینگی موجود را به بخش تولید داشته باشد می‌تواند به نقطه‌ای جدی برای پیشرفت و توسعه بدل شود.

نباید بیش از این تنها به فکر موج‌سواران و حباب‌های روی دریا بود. تصمیم‌سازان دولتی و مجلسی باید هر چه زودتر پاشنه آشیل را به نقطه قوت بدل کنند و اجازه ندهند منافع گروهی خاص در قالب نظرات شبه‌کارشناسی در دولت تولید رانت بکند. به دولت دوازدهم بد نیست یادآوری کنیم که کاسبان پسابرجام برای شما درد سرساز خواهند شد. اگر قرار است اقتصاد وضعیت بهتری پیدا کند و شما خدمتی بکنید و یا رانتی باشد و حمایتی باشد، حتماً حق تولیدکنندگان واقعی و مردم است، نه واردکنندگان خاص و صادرکنندگان رانتی!

گزیده خبر

قیمت گاز طبیعی ۱۵درصد افزایش یافت

دیوان عدالت اداری آبونمان گاز را حذف کرد، دولت هم گاز را گران کرد

معاون اول رئیس جمهور، افزایش ۱۵درصدی قیمت هر مترمکعب گاز طبیعی را رسماً ابلاغ کرد. علت این افزایش قیمت حذف آبونمان توسط دیوان عدالت اداری و کاهش هزار میلیارد تومانی درآمد شرکت ملی گاز از این بابت است که دولت تصمیم گرفت، برای جبران آن قیمت گاز را نیز چه در ماه‌های سرد و چه در ماه‌های گرم سال افزایش دهد.

به گزارش «فارس»، اسحاق جهانگیری معاون اول رئیس جمهور، مصوبه هیئت‌وزیران در مورد افزایش قیمت هر متر مکعب گاز طبیعی را که مربوط به ۲۷ اسفند سال گذشته است، ابلاغ کرد.

گزیده‌ای از این مصوبه به شرح زیر است: هیئت‌وزیران در جلسه ۱۳۹۶/۱۲/۲۷ به پیشنهاد وزارت نفت و به استناد ماده (۱) قانون هدفمندکردن یارانه‌ها- مصوب ۱۳۸۸ را تصویب کرد: قیمت عرضه هر متر مکعب گاز طبیعی به میزان ۱۵درصد افزایش می‌یابد و در سقف ارقام مصوب مربوط در قوانین بودجه سنواتی دریافت می‌شود. منابع حاصل از این افزایش با رعایت قوانین و مقررات مربوط و قانون بودجه سال ۱۳۹۷ کل کشور به عنوان منابع شرکت ملی گاز ایران محسوب شده و در اختیار شرکت یاد شده قرار می‌گیرد.

اتهام‌زنی دادگاه امریکایی علیه یک «تاجر ایرانی»

دادگاه فدرال شیکاگو یک تاجر ایرانی را به صادرات غیرقانونی قطعات قابل استفاده در برنامه موشکی به ایران متهم کرد.

به گزارش «فارس»، در ادامه اقدامات ضدایرانی دادگاه‌های امریکایی حالا دادگاه فدرال در شیکاگو یک تاجر ایرانی را به «صادرات غیرقانونی قطعات قابل استفاده در برنامه موشکی» متهم کرد. به گزارش ««آسوشیتدپرس»، دادگاه امریکایی این تاجر ۵۶ ساله را متهم کرده که در سال ۲۰۱۱ به صورت غیرقانونی لوله آلومینیوم را که هم در موشک و هم در صنایع هوافضا از آن استفاده می‌شود، از ایالت ایلی نوی به ایران فرستاد. دادگاه فدرال شیکاگو مدعی است که این تاجر ایرانی از طریق بلژیک و مالزی این قطعات را به ایران فرستاده است.

ثبت قیمت کالاهای بهره‌مند از ارز رسمی در سامانه ۱۲۴ الزامی شد

در حالی که قیمت دلار در کشور چند نرخی شده است و حتی دولت سیاست ارزی مشخصی ندارد، سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان اعلام کرد: ثبت قیمت کالاها و خدمات بهره‌مند از نرخ ارز رسمی در سامانه ۱۲۴ این سازمان الزامی است.

به گزارش «فارس»، در اطلاعیه سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان آمده است: پیرو اطلاعیه مشترک ۹۷/۲/۱۸ سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان و سازمان تعزیرات حکومتی در رابطه با ممنوعیت هرگونه افزایش قیمت کالا و خدمات به بهانه تغییر نرخ ارز مؤکداً متذکر می‌شود: با عنایت به اینکه تأمین و پرداخت ارز برای همه مصارف قانونی تعریف شده است، بنابراین در راستای نظارت دقیق، هدفمند و مؤثر و به تبع آن برخورد سریع با متخلفان، لازم است همه تولیدکنندگان، واردکنندگان و عرضه‌کنندگان کالا و خدمات که از ارز رسمی (هر دلار ۴ هزار و ۲۰۰ تومان) بهره‌مند شده و می‌شوند، نسبت به تعیین قیمت کالا و خدمات براساس ضوابط قیمتگذاری مصوب هیئت تعیین و تثبیت قیمت‌ها که در سامانه این سازمان به نشانی www.cppo.ir در دسترس است اقدام کنند.

گزارش

جعفر تکبیری

نشست ۱۷۴ اوپک، صحنه تقابل ایران و عربستان

نبرد بر سر محکومیت تحریم‌های ایران در اوپک

یکصد و هفتاد و چهارمین نشست رسمی اوپک، صحنه رؤیارویی ایران و عربستان بود. جایی که عربستان سعی کرد تا با اشاره به امریکا و با هدف پایین آوردن قیمت نفت، میزان تولید رسمی اوپک را افزایش دهد. از سوی دیگر، جمهوری اسلامی ایران که با تحریم‌های تازه امریکا روبه‌رو است، به دنبال حفظ میزان تولید فعلی بود، روندی که می‌توانست بخشی از کاهش درآمدهای نفتی ایران را جبران کند.

سیاست محدودیت عرضه نفت خام، از دی سال ۱۳۹۵ توسط اعضای اوپک به اجرا گذاشته شد، اما حالا عربستان سعودی و روسیه، خواهان افزایش قابل توجه تولید پس از ۱۸ ماه کنترل شدید عرضه در بازار نفت هستند. پیشنهاد آنها در این خصوص افزایشی حدود ۱/۵ میلیون بشکه در روز است، رقمی که دقیقاً معادل نفتی است که پس از تحریم‌های ایران، قرار است از بازارهای جهانی حذف شود. این در حالی است که ایران و سایر صادرکنندگان با چنین توافقی ابراز مخالفت کردند و حتی وزیر نفت تهدید کرد که پیشنهاد عربستان را وتو کند.

■ قهر زنگنه

براساس آنچه منابع نزدیک به رسانه‌های غربی از اتاق جلسات اوپک منتشر کردن و چهار سناریوی اصلی به منظور افزایش تولید نفت از سوی اعضای عضو و غیرعضو مطرح شد. پیشنهاد روسیه افزایش ۱/۵ میلیون بشکه‌ای نفت، عربستان افزایش یک میلیون بشکه‌ای نفت، الجزایر ۶۰۰هزار بشکه و کویت پیشنهاد ۹۰۰هزار بشکه‌ای را مطرح کرد، اما مقامات ایرانی معتقد بودند، وقتی بازار نفت متعادل است، لزومی به افزایش تولید نفت نیست و این پیشنهادات صرفاً اقدامی سیاسی برای چراغ سبز نشان‌دادن به تحریم‌های نفتی ایران است. این پیشنهادات در جلسه کمیته نظارت بر بیانیه اوپک مطرح شد. اما تنها دقایقی پس از آغاز این جلسه بود که بیژن زنگنه به نشانه اعتراض نشست کمیته نظارت بر بیانیه اوپک را ترک کرد و با لحنی که نشان از خشم وی داشت، به خبرنگاران گفت: «یکی به من بگوید چرا باید در بازاری که متعادل است، تولید نفت را افزایش دهیم؟!»

در پایان این نشست «کمیته مشترک وزارتی نظارت بر بیانیه اوپک و غیراوپک» اعضا تصمیم گرفتند، پیشنهاد افزایش یک میلیون بشکه‌ای تولید نفت اوپک و غیراوپک را به کنفرانس وزرای اوپک ارائه کنند.

■ نشست زنگنه با وزیر نفت عربستان

تنش‌ها پیش از برگزاری نشست وزرای اوپک تا جایی بالا گرفت که برخی از کشورها با میانجی‌گری، نشستی را میان وزیر نفت ایران و عربستان ترتیب دادند. نشستی که قرار بود، عاملی برای نزدیکی دیدگاه دو قدرت اوپک درخصوص میزان تولید باشد و اتفاقی که به نظر می‌رسد ثمره داد و پس از این نشست مهم که نخستین ملاقات رسمی دو مقام ارشد ایران و عربستان پس از قطع روابط دو کشور بود، زنگنه از نزدیک‌شدن دیدگاه طرفین در موضوع افزایش تولید خبر داد. زنگنه پس از این نشست گفت: نشست خوبی با همتای سعودی خود داشته و در مورد احتمال مصالحه بدبین نیست. وی همچنین گفت: «ما مذاکرات خوبی داشتیم، بر سر برخی اصول برای مصالحه با یکدیگر در نشست توافق کردیم... آنها در حال نوشتن متنی برای نهایی کردن ساختار هستند...»

پس از این بود که وزرا نظیر نمایندگان الجزایر، امارات، عراق و ونزوئلا که دیدگاهی نزدیک به ایران داشتند نیز اعلام کردند در مورد یک توافق خوش‌بین هستند.

■ نبرد بر سر محکومیت تحریم‌های ایران

اما این تنها نقطه تقابل ایران و عربستان در نشست اوپک نبود. نقطه دیگری که ایران و عربستان را به تقابل کشانده بود، تأکید ایران برخواسته خود درخصوص محکومیت تحریم‌های جدید امریکا علیه ایران در بیانیه پایانی اوپک بود؛ چراکه ایران بر این باور است دلیل افزایش اخیر قیمت نفت در بازارهای جهانی، اقدامات امریکا علیه ایران است. در طرف مقابل خالد الفالح وزیر نفت عربستان اظهار کرد، اوپک درباره تحریم‌ها در نشست خود گفت‌وگو نمی‌کند.

همچنین فالح حاضر نشد، درباره درخواست ایران برای محکومیت رسمی تحریم‌های امریکا در نشست اوپک اظهارنظر کند. جو مک‌مانیگل - تحلیلگر شرکت Hedgeye- که برای نظاره نشست اوپک در وین حضور پیدا کرده بود هم در این خصوص اظهار کرد: امریکا متحد کلیدی عربستان سعودی است و تصور می‌کنم که سعودی‌ها به شدت با این اقدام مخالفت خواهند کرد.

■ آیا ایران عقب‌نشینی کرده است؟

واقعیت آن است در نهایت با فشارهای ایران، میزان تولید اعضای کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) بین یک میلیون بشکه در روز برای چندماه آینده افزایش پیدا خواهد کرد. رقمی که بسیار کمتر از میزان مدنظر عربستان است و کارشناسان آن را پلی بین وضعیت فعلی و پیشنهادات روسیه و عربستان در خصوص افزایش تولید دانسته‌اند. علاوه بر این نکته نیز نباید فراموش کرد که این افزایش تولید تدریجی خواهد بود و هیچ‌کس نباید انتظار ورود فوری و زیاد نفت به بازار را داشته باشد و این به این معناست که قیمت نفت به یکباره در بازار با افت شدید روبه‌رو نخواهد شد.

اگرچه در این بین نباید سیاسی کاری عربستان را در مهم‌ترین سازمان اقتصادی جهان فراموش کرد.

■ نتایج نشست اوپک

در نهایت پس از کش‌وقوس‌های فراوان، میان ایران و عربستان، این حرف ایران بود که به کرسی نشست و بار دیگر اوپک در بیانیه پایانی خود تأکید کرد که تا پایان نوامبر، سقف تولید فعلی حفظ شود و کشورها به کاهش یک میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه‌ای در روز همچنان پایبند باشند.

اگرچه به دلیل کاهش تولید برخی از کشورها همچون لیبی، نیجریه، ونزوئلا و ایران میزان کاهش تولید از یک میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه در روز، به ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه کاهش داشته که همین موضوع باعث شده تا بنابر تصمیم اعضای اوپک، آن دسته از اعضا که در توافق حضور داشته (به غیر از نیجریه، لیبی و ایران) و بیش از میزان تعهد خود کاهش تولید داده‌اند، تولید خود را به سهم تعیین شده برسانند تا بار دیگر میزان کاهش تولید به یک میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه در روز برسد. بنابراین در صورت عملی‌شدن این تصمیم، در عمل روزانه یک میلیون بشکه نفت بیشتر وارد بازارهای جهانی خواهد شد که این به معنای افزایش تولید نیست و تنها به منزله پایبندی صددرصدی به توافق همکاری اوپک و غیراوپک است، در همین حال ممکن است امکان روانه‌شدن همه این یک میلیون بشکه به بازار وجود نداشته باشد و میزان کمتری وارد بازار شود.

علاوه بر این، اعضای اوپک توافق کردند که اگر یکی از اعضای حاضر در این توافق کاهش تولید قابل توجهی داشته باشد، برای جبران این کاهش تولید با آن کشور مذاکره و در صورت توافق طرف‌ها، جبران این کاستی انجام شود.

مجلس

معاون سازمان اداری و استخدامی:

دیگر پست قائم مقامی در دستگاه‌ها نداریم

معاون حقوقی، مجلس و نظارت سازمان استخدامی با بیان اینکه ساختار دستگاه اداری را در راستای کوچک‌سازی کم کردیم، گفت: پست قائم مقامی حذف شده و دیوان محاسبات در پرداخت حقوق به این پست از سوی دستگاه‌ها نظارت کند.

نصرالله ترابی قهفرخی در گفت‌وگو با «فارس»، در مورد حذف پست‌های قائم مقامی از ساختار سازمان‌ها و دستگاه‌های دولتی اظهار داشت: این کار از سوی سازمان اداری استخدامی با مکاتباتی که با سازمان‌ها و وزارتخانه‌ها داشتیم، انجام شد. معاون حقوقی، مجلس و نظارت سازمان اداری و استخدامی در پاسخ به این سؤال که همچنان برخی دستگاه‌ها، پست قائم مقامی خود را حفظ کرده‌اند، گفت: برخی دستگاه‌ها از نظر ظاهری می‌گویند که قائم مقام دارند، اما این پست از جهت ساختاری مورد تأیید سازمان اداری و استخدامی نیست و دیگر قائم‌مقام وجود ندارد و به همه دستگاه‌ها و سازمان‌های تابع قانون مدیریت خدمات کشوری ابلاغ سراسری شده تا پست قائم مقامی را حذف کنند.

این مقام مسئول تأکید کرد: اگر پست وجود نداشته باشد، ذی‌حسابی نمی‌تواند حقوق بدهد و دستگاه‌های نظارتی و ذی‌حسابان که مسئول پرداخت حقوق هستند، باید این بحث را کنترل کنند. دیوان محاسبات مسئول نظارت به پرداخت‌ها تحت عنوان پست قائم مقامی است.

■ در استان‌ها «سازمان» نداریم، اداره کل هستند

معاون حقوقی، مجلس و نظارت سازمان اداری و استخدامی به موضوع کوچک‌سازی دولت اشاره کرد و یادآور شد: کوچک‌سازی در قالب کم‌کردن ساختار دستگاه‌هاست.

بسیاری از وزارتخانه‌ها تعداد زیادی معاون داشتند که آن را کاهش دادیم. سطوح مدیریتی کم شده و حداکثر چهار معاون برای دستگاه‌ها در نظر گرفته شده است و البته استثنائاتی نیز وجود دارد. همچنین در استان‌ها دستگاهی تحت عنوان سازمان نداریم و همه اداره کل هستند.

یادداشت۲

بهناز قاسمی

ساز کلانتری برای بحرانی که امروز می‌شنوید!

آورده‌اند که شبی دزدی بر بالای بامی رفته بود. فردی او را دید و پرسید: آن بالا چه می‌کنی؟ دزد گفت: نمی‌بینی؟ دارم ساز میزنم!

آن مرد پرسید: پس چرا صدای سازت نمی‌آید؟ دزد گفت: صدای سازم فردا صبح بلند می‌شود!

امروز صدای ساز دیروز مسئولانی که در دولت‌های هاشمی و خاتمی به کار گمارده شدند و مجوز حفر چاه‌های کشاورزی را بدون هیچ مطالعه علمی و محدودیتی صادر می‌کردند، بلند شده است.

کسی که از اتمام آب‌های زیرزمینی گله می‌کند و خودکفایی در محصولات کشاورزی را مزخرف می‌داند، دهها و شاید صدها بار و به‌صورت مستمر، صراحتاً مخالفت خود را با «خودکفایی» ابراز داشته است. رکورددار تصدی وزارت جهاد کشاورزی بوده و اکنون به عنوان رئیس سازمان محیط‌زیست توقف کشاورزی در کشور را خواستار شده و تجارت آزاد محصولات کشاورزی را به عنوان راه‌حل معرفی می‌کند.

گویی این سمت است که نوع تصمیم‌گیری و سخن گفتن را تعیین می‌کند. بی‌هیچ قبول مسئولیتی و هیچ بازخواستی!

عیسی کلانتری در پی سخنان سابقش درباره لزوم تعطیلی کشاورزی، اخیراً در دیدار با نماینده ولی‌فقیه در استان مرکزی گفته است: مجموع آب‌های فسیلی ایران حدود ۵۰۰میلیارد مترمکعب است که از این میزان ۳۰۰میلیارد مترمکعب آب‌های شور و مابقی آن آب شیرین است. از مجموع ۲۰۰میلیارد متر مکعب آب‌های شیرین فسیلی ۱۷۰ تا ۱۸۰میلیارد مترمکعب نیز مصرف شده و می‌توان گفت: ذخایر آب‌های زیرزمینی ایران روبه پایان است.

رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست میزان آب‌های تجدیدپذیر کشور را در سال‌های گذشته ۱۳۱ میلیارد متر مکعب عنوان کرد و گفت: اکنون این میزان به ۸۸میلیارد متر مکعب رسیده است. براساس گزارش کارشناسان، در صورت برخورداری از ۸۸میلیارد متر مکعب آب‌های تجدیدپذیر باید میزان برداشت ۳۵میلیارد متر مکعب باشد. در صورتی که سالانه بیش از ۹۷میلیارد متر مکعب از آب‌های تجدیدپذیر برداشت می‌شود. کلانتری با بیان اینکه میزان بارش در نقاط مختلف کشور بیش از ۱۵درصد کاهش داشته است، گفت: با این وجود تنها عامل کاهش آب‌های زیرزمینی مصرف و برداشت بی‌رویه از منابع است.

وی با ارائه گزارش عملکرد وزرای پیشین جهاد کشاورزی اعلام کرده است که اضافه برداشت آب‌های زیرزمینی در دهه ۶۰، ۲۵۰ میلیون متر مکعب بود که این میزان در دولت‌های پنجم و ششم به یک میلیارد مترمکعب، در دولت‌های هفتم و هشتم به ۴میلیارد مترمکعب و در دولت‌های نهم و دهم به ۹میلیارد و ۵۰۰ میلیون متر مکعب رسید که با وجود تلاش‌های دولت تدبیر و امید و تأکید شخص رئیس جمهور این میزان در همین سطح باقی ماند. هیچ کشوری در نقاط مختلف دنیا حق ندارد، بیش از ۴۰درصد از آب‌های تجدیدپذیر (بارش منهای تبخیر) برداشت کند، اما در ایران بیش از ۱۱۰درصد از آب‌های تجدیدپذیر برداشت می‌شود.

اما بد نیست بعد از این موضع‌گیری آتشین آقای کلانتری یادآوری کنیم که توسعه زمین‌های کشاورزی و حفر چاه‌های غیرمجاز از چه دوره‌ای آغاز شده و توسط چه افرادی در نقاط مختلف ایران کلید خورده است؟ همچنین باید پرسید در دولت‌های پنجم تا هشتم، چه کسی تصدی وزارت جهاد کشاورزی را در اختیار داشته که در آن زمان بیشترین مجوزهای حفر چاه‌های کشاورزی صادر شده است؟ همچنین در دوران وزارت چه کسی در اوایل سال‌های ۷۰ از پیروان و عمل‌کنندگان شعار خودکفایی در کشاورزی بودند و اینکه چه کسی سهم بزرگ‌تر و بیشتری در از بین بردن منابع آبی غیرقابل تجدیدپذیر داشته است؟

آقای کلانتری، آن زمان که صاحبنظران نسبت به مصرف بهینه آب در کشاورزی، صنعت و خانگی سخن می‌گفتند و راه‌حل اجرای آن را ارائه می‌دادند، شما کجا بودید؟ چرا برخی مسئولان نه تنها حاضر به مسئولیت‌پذیری کارهای غلط خود نیستند، بلکه بعد از مدتی و در سمت دیگری خود را طلبکار جلوه می‌دهند. پیشنهاد می‌کنیم یک بار هم شده جناب کلانتری به‌یاد بیاورد که اگر وضعیت استفاده از آب در حوزه کشاورزی به مرز نام مناسبی رسیده تا چه حد خود مقصر است؟ امروز وضعیت آب همان‌سازی است که شما زده‌اید!

جهت یادآوری در سرزمین خشکی مانند ایران یکی از دست به نقدترین راه‌ها برای حل مشکل کمبود آب اصلاح الگوی مصرف، بازیافت فاضلاب و استفاده مجدد از آن به روش مدرن و علمی است و خودداری از تأسیس صنایع بزرگ آب بر مانند فولاد و خودرو، نه توقف کشاورزی به بهانه حفاظت از آب‌های زیرزمینی چه حکمتی است که آقای کلانتری به جای راه‌حل‌ها و جلوگیری از تخلفات در حوزه‌های برشمرده شده همچنان و به طور مداوم به دنبال پاک‌کردن صورت مسئله هستند! کاش زمانی برسد حداقل مسئولانی که بیش از ۲۰سال در حوزه‌های مختلف وزارت تا رئیس خانه کشاورز سمت داشته‌اند، در قبال سخنانی که بیان می‌کنند بازخواست شوند!

نکته

سینا جعفری

فسادهای دلار ۴۲۰۰ تومانی

قیمتگذاری دستوری نرخ ارز توسط دولت، باعث بروز فسادهای میلیاردی شده است.

براساس اخبار به دست آمده، پس از آنکه دولت به تمامی صادرکنندگان عمدتاً گروه پتروشیمی‌ها و گروه فولادی‌ها، دستور داد که ارز ناشی از صادرات خود را در شبکه بانکی بفروشند یا به واردات اختصاص دهند، مدیران مجموعه‌های صادرکننده به راه‌های تازه‌ای برای فروش ارز خود به نرخ‌هایی بالاتر از ۴ هزار و ۲۰۰ تومان دست یافته‌اند.

بر این اساس، ارز صادرکنندگان بزرگ همانند پتروشیمی و فولاد، در اختیار حساب‌های بانک مرکزی در خارج از کشور قرار می‌گیرد و بانک مرکزی نیز واردات‌کنندگانی را که خواستار دریافت دلار ۴ هزار و ۲۰۰ تومانی هستند، به این صادرکنندگان معرفی می‌کند تا واردکنندگان ارز مورد نیاز خود را از آنها خریداری کنند.

اما واردکنندگان پس از مراجعه به دفاتر مؤسسات بزرگی که صاحب درآمدهای ارزی هستند، با این جمله مدیران مجموعه مواجه می‌شوند که قیمت دلار در بازار آزاد ۷ هزار و ۵۰۰ تومان است و این جمله سرآغاز چانه‌زنی میان دو طرف برای رسیدن به یک نرخ مورد قبول است. نرخی که بسیار بالاتر از ۴ هزار و ۲۰۰ تومان است. نکته مهم اینجاست که شرکت‌های صاحب درآمدهای ارزی، دلار خود را به مشتریانی می‌فروشند که قیمت بالاتری را در این چانه‌زنی‌ها ارائه کنند. بر این اساس، هم‌اکنون نرخی که توسط پتروشیمی‌ها و فولادی‌ها برای فروش ارز ارائه می‌شود، رقمی حدود ۷ هزار تا ۷ هزار و ۲۰۰ تومان است.

حال سؤال این است که مابه‌التفاوت این نرخ دقیقاً کجا می‌رود؟ پاسخ به این سؤال دقیقاً همان نقطه فسادی است که به آن اشاره شد. واقعیت آن است که این مابه‌التفاوت دقیقاً به حساب شخصی که مدیر شرکت صاحب ارزی است، می‌رود که خریدار با وی بر سر قیمت چانه‌زده است. بر این اساس گفته می‌شود که خریدار ارز بابت این نرخ دو فقره چک صادر می‌کند که یکی در وجه شرکت فروشنده است و معادل ریالی دلار ۴ هزار و ۲۰۰ تومانی در مبلغ آن درج شده و چک دومی در وجه مدیر شرکت است که مبلغ مابه‌التفاوت نرخ دولتی و نرخ آزاد در آن قید شده است.

جالب اینجاست که برخی مدیران محافظه‌کار برای اینکه رد خود را گم کنند و کسی از گردش‌های میلیاردی درون حسابشان مطلع نشود، پورسانت خود را به صورت دلاری از خریدار دریافت می‌کنند و خریدار موظف است پس از آنکه دلار خود را از حساب بانک مرکزی از خارج کشور دریافت کرد، سهم وی را از همان دلار به حساب معرفی شده در خارج از کشور واریز کنند. نکته دردآور نیز آنجاست که از زمان اجرای سیاست‌های ارزی طی دوماه گذشته، میزان تقاضای ارز چیزی حدود ۲۰میلیارد دلار بوده که این می‌تواند، فسادی عظیم معادل کل درآمدهای مالیاتی کشور را خلق کند.

متأسفانه بروز این قبیل فسادها از همان روز تأکید دولت روی ارز ۴ هزار و ۲۰۰ تومانی قابل مشاهده بود و بسیاری از دلسوزان کشور، بر موضوع مقابله دولت با این فسادها تأکید می‌کردند.

خبر

مدیرعامل فرابورس ایران خبر داد

خوش‌قولی دولت در بازار سرمایه

مدیرعامل فرابورس ایران گفت: تاکنون در بازار سرمایه هیچ‌گونه نکولی در اوراق دولتی پذیرش شده، رخ نداده و شاهد خوش‌قولی دولت در این زمینه هستیم. این در حالی است که اوراق منتشرشده در خارج از بازار سرمایه با ریسک‌هایی همراه بوده است.

امیر هامونی با بیان اینکه در ادبیات اقتصادی هشت متغیر یا شاخص کلان برای ثبات مالی بررسی می‌شود که در سه متغیر نقش بازار سرمایه می‌تواند پررنگ باشد، افزود: توان ایفای به موقع تعهدات دولت در بازپرداخت بدهی‌ها، قیمت دارایی‌های مالی و نوسانات نرخ بهره کوتاه‌مدت و نرخ بهره بلندمدت مانند عملکرد در اوراق بهادار دولتی سه شاخص کلان برای سنجش ثبات مالی در اقتصاد محسوب می‌شوند که بازار سرمایه توان نقش‌آفرینی در این متغیرها را داراست.

هامونی اظهار داشت: در حال حاضر سایر اوراق دولتی و اوراق شرکت‌هایی که در کنار دولت از طریق ابزارهای صکوک همچون اسناد خزانه اسلامی، اوراق اجاره و مرابحه تأمین مالی کرده‌اند، به ۸۰ هزار میلیارد تومان می‌رسد و این رقم نگران‌کننده نیست.

وی تصریح کرد: طی چند سال اخیر که بازار بدهی در بازار سرمایه به راه افتاده است، یک ریال نکول در این بازار رخ نداده است.

در نامه به وزیر خزانه‌داری امریکا اعلام شد

درخواست ۲ قانونگذار ارشد امریکایی برای قرارگرفتن ایران در لیست سیاه FATF

رئیس کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان امریکا و رئیس کمیته فرعی دائمی سنا درباره تحقیقات، در نامه به وزیر خزانه‌داری این کشور خواستار بازگرداندن ایران به لیست سیاه «گروه ویژه اقدام مالی» شدند.

به گزارش «فارس»، دو عضو ارشد کنگره امریکا از وزیر خزانه‌داری این کشور خواستند با استفاده از نفوذ واشنگتن، ایران را به لیست سیاه گروه ویژه اقدام مالی برگرداند. «اد رویس» رئیس کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان به همراه «راب پورتمن» رئیس کمیته فرعی دائمی مجلس سنای امریکا در نامه به وزیر خزانه‌داری امریکا بر لزوم قرارگرفتن و حفظ نام ایران در فهرست سیاه پولشویی گروه ویژه اقدام مالی (FATF) تأکید کردند. آنها در این نامه از «استیون منوچین» خواستند با استفاده از نفوذ امریکا، در جلسه هفته آینده گروه ویژه اقدام مالی اقدام به قرارگرفتن ایران در این فهرست سیاه کند. این دو قانونگذار جمهوریخواه امریکایی با انتقاد از مواضع دولت سابق دموکرات این کشور و توافق هسته‌ای ایران، برجام را «توافقی به شدت معیوب» خواندند.

آنها همچنین از دولت باراک اوباما به دلیل کم‌کردن فشارهای اقتصادی و حمایت آن از تصمیم ژوئن ۲۰۱۶ گروه ویژه اقدام مالی برای تعلیق ایران از لیست سیاه کشورهای پرخطر در حوزه مالی و بانکی به شدت انتقاد کردند. رویس و پورتمن در این نامه، ناخرسندی خودشان را از تمدید تعلیق ایران از لیست سیاه مذکور طی دو سال گذشته ابراز داشته و مدعی شدند که ایران در این مدت به «اقدامات خطرناک خود ادامه داده است.»

به ادعای این دو قانونگذار کنگره امریکا، «به تأمین مالی سازمان‌های تروریستی از قبیل حماس و حزب‌الله (لبنان) ادامه می‌دهد.» در پایان این نامه آمده است: «زمان آن فرا رسیده که بفهمید ایران به رغم قول‌هایش در دو سال گذشته، اقدامات ضروری برای خارج شدن از فهرست سیاه کشورهای پرخطر گروه ویژه اقدام مالی ناکام مانده است. امریکا باید اکنون از نفوذ خود در داخل گروه ویژه اقدام مالی برای اعمال مجدد تدابیر تنبیهی علیه ایران و حفاظت از سیستم مالی بین‌المللی استفاده کند.»